

ЕДНОКРИЛИЯТЪ

соко отъ земята. Но младиятъ щъркъ не се отчайваше. Макаръ и бавно, бѣлигѣ пера растѣха, покриваха голото крило и то отъ день на день, отъ седмица на седмица се простираше все по-нашироко.

— Само дано докато дойде есенъ да оздравѣя, та да мога да си замина — мислѣше си бедниятъ щъркъ и търпеливо чакаше.

Лѣтото изгаряше по върховетѣ на дърветата, вѣтроветѣ издуваха жеравата на слънцето и една сутринъ, следъ една вѣтровита нощъ, земята се посипа съ опадали златни листа. Оголѣха полетата и градинитѣ и само червенитѣ като капки кръвъ шипки още красѣха храститѣ.

Ластовицитѣ отнесоха чернитѣ си кръстчета къмъ топлитѣ морета. Всѣки день се прошаваха и заминаваха все нови пѣтници отъ птичето царство.

Забиха клинъ въ простора и ята щъркели, жерави. Напраздно нашиятъ щъркъ правѣше отчаяни опити. Той не можеше да прелети повече отъ едно село до друго и падаше на земята. Пъкъ и летежътъ му бѣше бавенъ, като на бръмбъръ.

— Е, какъ си сега? — питаше го заядливо съседътъ му гарванътъ. — Май ще зимувашъ съ менъ тука. Така е, когато мислишъ за другитѣ, а за себе си не мислишъ. На мене ми е мирна главата и крилата ми сж здрави. Ако искашъ да ти ги дамъ на заемъ?

Нищо не му отговаряше щъркелътъ. Той чакаше и чакаше. Днитѣ минаваха, крилата му крепнѣха, но бавно, много бавно. Една сутринъ, по увехналата трева на полята, блесна пухкава като мъхъ на пролѣтна върба, но студена люта слана. Всички прелетни птици си бѣха отишли.

Не, той не можеше повече да остане тукъ. Не само защото щѣше да умре отъ студъ. Не, той копнѣеше да види и другата си родина, да потопи още веднѣжъ погледъ въ широкото море. По-добре е да загине въ морскитѣ снѣжнопѣнести талази, отколкото тукъ.

И еднокрилиятъ щъркъ реши да отпѣтува. Той знаеше, че не ще превърчи голѣмото синьо море и все пакъ реши да отпѣтува.

— Ще дойда до морския брѣгъ да видя какъ ще се окѣпешъ въ водитѣ — изграка весело гарванътъ и литна следъ щърка.

Стигнаха морския брѣгъ. Спрѣ се на земята щъркътъ да си почине и дълго гледа могщата водна ширь.

— Стой си по-добре тукъ! — посъветва го пакъ черниятъ му приятель.

Но щъркътъ въздѣхна, изтегли клонъ и размаха криле. Болното крило му прѣчеше. Все по-бавно и по-бавно, като отбруленъ листъ, залиташе той надъ зиналитѣ подъ него води. Гарванътъ чакаше да види края му. И ето тогава, изъ дълбоката мека небесна синина, долетѣха два млади щърка, два яки като океански параходи летци.

— Ти ли си еднокрилиятъ, ние отдавна те чакаме! — извикаха му тѣ. — Почини си на гърбоветѣ ни, докато се върнатъ силитѣ ти.

— А кои сте вие? — попита ги той смаянъ.

— Нима не ни познавашъ? Ние сме тия, които спаси отъ пожара. Преди да отлитнатъ майка ни и баща ни, ни поржчаха:

— Не забравяйте еднокрилиа си спасителъ!

И ние останахме да те чакаме. Почини си спокойно. Нашиятъ гърбове сж яки, крилата ни сж като твоитѣ, когато си билъ здравъ.

И тѣ поеа върху гърбоветѣ си скѣпния товаръ — смѣлия си спасителъ, който съ мокри отъ радостъ и благодарностъ очи отново съ вѣра гледаше напредъ къмъ топлитѣ страни.

Веселото настроение

Човѣкъ бива понѣкога ядосанъ, разгнѣвенъ или разтревоженъ. Това не е хубаво, но се случва. И малки, и голѣми трѣбва да избѣгваме лошото настроение, защото не е здравословно. То се отразява зле на нервитѣ ни, на сърдието, стомаха, черния дробъ и други вътрешни органи. Тѣ биватъ смутени въ дейността си, започватъ да страдатъ и съ течение на времето заболяватъ. Много стомашни болести възпаление на стомашната ципа или раничка, сърдцебиене, възпаление на жлъчното мѣхурче сж въ повечето случаи плодъ на ядоветѣ.

Ядъ значи отрова. Когато се ядосваме, ние се тровимъ и заболяваме.

Лѣкарството, което премахва тѣзи болести и отравянето — това е веселото настроение. То запазва сърдието и нервитѣ спокойни, стомахътъ, червата и черния дробъ работятъ правилно и не заболяватъ. Това запазва здравето и продължава живота. Затова, мили деца, научете се отъ малки по малко да се ядосвате и притѣснявате, а повече да се смѣете, радвате и лѣвете. На това ви учи и вашето хубаво вестниче „Весела дружина“, което ви раздава едно чародейно лѣкарство за всички болести — весело настроение. Гълтайте го съ радостъ и ще станете по-здрави, по силни и по-дълголѣтни.

Д-ръ Н. Станчевъ

Четете редовно В. Дружина

Отъ Асенъ Разцвѣтниковъ

Пасла свинка
въвъ градинка,
пасла, та порасла,
— съ крива, бѣла гърбина,
а пъкъ тънка сланина.
Не търсете ушета,
не търс те крачета,
ни пъкъ остра четина
по гладката гърбина —
наща свинка юнашка
има само опашка.

Що е то?

Пантерата

Пантерата се срѣща почти изъ цѣла Африка, въ Сирия, по островитѣ Корея, Ява и др. топли мѣста. Тя представлява една грамадна продълговата котка, чиято кожа, въ жълтъ цвѣтъ, е прошарена отъ черни мраморни петна, размѣсени съ розови и кафяви петна. Нѣкои екземпляри се явяватъ почти цѣли черни, а петната имъ сж още по-лъскави (черната пантера отъ югоизточна Азия).

Коремътъ и вътрешната частъ на краишницитѣ сж повече или по-малко бѣли. Пантерата е безстрашно животно, много подвижна и крайно силна. Тя напада всички животни, даже и човѣка, скача отъ дърво на дърво и увисва по голѣмитѣ клоне. Въ нѣкои области тя е цѣла напасть. Хващането ѝ е често придружено съ голѣми опасности. Женската ражда отъ 3 до 4. Обикновено тѣ живѣятъ усамотени, на често се срѣщатъ и по-много насѣбрани. Заловени, тѣ сж крайно лукави и опасни за пазачитѣ имъ. Кожитѣ, макаръ красиви, сж по-малко търсени и ценни поради крайно кѣсия си косъмъ.

Мухитѣ и техниката на летенето

Френскитѣ вестници съобщаватъ за нови открития на единъ парижки ученъ, които се отнасятъ до летенето. При наблюдение надъ кѣщнитѣ мухи той установилъ единъ малък органъ у тѣхъ, за който до сега не се знаело нищо. Това билъ органътъ на равновесието, който мухитѣ иматъ подъ крилата си и който имъ дава възможностъ да пазятъ равновесие при хвърченето си. Отстраняването на тоя органъ не прѣчи на мухитѣ да летятъ, но тогава тѣ сж много несигурни и лесно могатъ да бждатъ ловени. Отъ проучването на тоя органъ, споредъ вестницитѣ, щѣло да се допринесе много за техниката на летенето.

Абонатитѣ на Весела Дружина, освенъ 40 броя получаватъ веднага и книги за 100 лв. Абонирайте се веднага при учителитѣ си или направо въ редакцията. Абонамента е 120 лева.